Type vraag: ***Vraag om uitleg***

Van: Stijn Bex

Datum van indiening: 28/05/2025

Aan: **Sven Gatz**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

---

Onderwerp: **de verhoging van het inschrijvingsgeld voor taalcursisten volwassenenonderwijs**

Vraag om Uitleg van Stijn Bex aan Sven Gatz, Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van meertaligheid en van het Imago van Brussel over "de verhoging van het inschrijvingsgeld voor taalcursisten volwassenenonderwijs".

Geacht collegelid,

Sinds de aankondiging van de verhoging van het inschrijvingsgeld in het volwassenenonderwijs stromen de reacties binnen. In Brussel is het volwassenenonderwijs een essentieel onderdeel van onze meertalige samenleving. Voortaan zal elke cursist €4 per lestijd (LT) betalen, waar dat voorheen €1,50 was. Wanneer ook de kostenbijdrage wordt meegerekend, betekent dit dat de kost van een module Frans van 120 LT plots van €195 naar €495 springt. Een module Engels springt naar €532. Een ondraagbare kost voor vele Brusselaars in een kwetsbare positie.

Taalonderwijs is in Brussel geen vrijblijvende vrijetijdsbesteding. Het is een brug naar werk, naar integratie, naar volwaardige deelname aan onze samenleving. De lessen Frans in onze CVO’s zijn voor anderstalige Brusselaars vaak de eerste stap om zich maatschappelijk te oriënteren, werk te zoeken en hun kinderen te kunnen ondersteunen. Velen combineren verschillende taalcursussen: Frans als brugtaal, gevolgd door Nederlands en Engels om hun kansen op de arbeidsmarkt te vergroten.

Dat deze opleidingen door Minister Demir nu worden geclassificeerd als "hobby-opleidingen" getuigt van een fundamenteel onbegrip van wat er leeft in Brussel. Deze maatregel creëert financiële drempels voor mensen die vaak al met meerdere obstakels kampen: werkzoekenden, kortgeschoolden, nieuwkomers.

Bovendien zal deze maatregel ook nefaste gevolgen hebben voor het personeel in de CVO’s. De onzekerheid over hun toekomst, het dalende aantal inschrijvingen, de onderwaardering van hun werk en de veronderstelling dat ze zomaar over te hevelen zijn naar het secundair onderwijs, ondermijnen het onderwijs zelf.

Levenslang leren was jarenlang dé speerpunt van het beleid. Het Europees beleid onderschrijft dit. Toch lijkt minister Demir dat principe nu opzij te schuiven in naam van kortzichtige besparingen.

Daarom heb ik volgende vragen:

- Heeft u hierover al samengezeten met minister Demir? Op welke manier werd rekening gehouden met de meertalige en socio-economische context van Brussel bij het nemen van deze beslissing?
- Zal u aan minister Demir vragen te verduidelijken waarom taalcursussen Frans en Engels in CVO's, zeker in een meertalig gewest als Brussel, worden geclassificeerd als "hobby-opleidingen"? Welke criteria werden hiervoor gebruikt?
- Wat is volgens u de impact van de verhoogde inschrijvingsgelden op de deelname van kwetsbare groepen (zoals werkzoekenden, laaggeschoolden, anderstaligen) aan taalcursussen in Brussel?
- Wat gebeurt er met de extra inkomsten die voortvloeien uit de tariefverhoging? Klopt het dat deze niet terugvloeien naar de centra zelf?
- Hoe verhoudt deze maatregel zich tot de ambities rond integratie, levenslang leren en de arbeidsmarktparticipatie van anderstalige Brusselaars?

Ik dank u voor uw antwoorden.